

Ks. Władysław Kubik SJ

Trudna droga

Rozalia Celakówna
Apostołka Miłości
objawionej w Sercu Jezusa

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuiti

Kraków 2014

Cel publikowanej książki, jej źródła oraz okoliczności ich powstania

Książka ma zapoznać czytelników z postacią niezwykle świętości, z osobą świecką, pielęgniarzką szpitala św. Łazarza w Krakowie, mistyczką – Rozalią Celakówną. Bardzo skłania do tego fakt, że rozpoczęty 5 listopada 1996 r. na szczęblu diecezjalnym jej proces kanonizacyjny, zakończył się w dniu 17 kwietnia 2007 roku decyzją Arcybiskupa ks. Kardynała Stanisława Dziwisza. Na mocy wydanego przez niego dekretu z dnia 16 kwietnia 2007 roku, do księży jezuitów należy dalsza troska o kult Służebnicy Bożej Rozalii i przebieg procesu kanonizacyjnego w Rzymie.

Przypomnijmy, że proces kanonizacyjny Rozalii Celakówny pielęgniarki szpitala św. Łazarza w Krakowie na oddziale chorób wenerycznych, został otwarty przez Arcybiskupa ks. Franciszka kardynała Macharskiego, Metropolitę Krakowskiego w dniu 5 listopada 1996 roku. Autor niniejszego

opracowania znalazł się wówczas w zespole trzech teologów, którym powierzono zadanie napisania opinii teologicznej o pismach i życiu osoby, której zupełnie nie znał. Otrzymał w maszynopisie jej pisma¹ i starannie je przeczytał. Po rzetelnym przemyśleniu ich treści i napisaniu opinii, tak ją zakończył.

Jestem przekonany, że Rozalia Celakówna bez cienia wątpliwości zasługuje na wyniesienie do chwały ołtarza. Jej konsekwentne oddanie się Bogu, poddanie się wyłącznie Jemu przy równoczesnym zstąpieniu w głębie prawdy o sobie, o własnej nicości to pierwszy argument przemawiający za takim postawieniem sprawy. Następny argument to jej heroiczna miłość bliźnich mimo nieraz okrutnych zachowań się wobec niej ze strony jej otoczenia, miłość ofiarna wyrażająca się w postudze po ludzku najbardziej trudnej, zwłaszcza gdy zważy się

¹ Należą do nich wydane już obecnie przez Wydawnictwo WAM Księża Jezuiti:

Rozalia Celakówna, Wyznania z przeżyć wewnętrznych (Listy do ostatniego spowiednika Rozalii O.Z Dobrzyckiego). Wydawnictwo WAM, Kraków 2007; w dalszym cytowaniu tej publikacji posłużę się skrótem: *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*.

Rozalia Celakówna, Pisma, na które składają się: *Notatki i wspomnienia z życia Rozalii; Listy do kierownika sumienia ks. Władysława Całki CSsR oraz Odpowiedzi na pytania dla ostatniego kierownika sumienia*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2008; w dalszym cytowaniu posłużę się skrótami: *Notatki* część i strona; *List nr* i strona oraz *Odpowiedzi na pytania* i strona.

stan medycyny i warunków w szpitalach w okresie jej życia (międzywojennym). Jest to zarazem miłość apostołska pełna gotowości na ofiarę dla nawrócenia i zbawienia grzeszników w duchu najgłębszego oddania się Bogu i wynagradzania Miłości Boga.

Całe życie Rozalii promieniuje anielską czystością i mistycznym zjednoczeniem z Bogiem na drodze nieustannej służby ludziom przesyconej modlitwą. Istotnym rysem jej duchowości jest życie ukryte na wzór Świętej Rodziny. Stąd też jej wielkie nabożeństwo do Matki Najświętszej i św. Józefa oraz św. Teresy od Dzieciątka Jezus. W przedziwny sposób Rozalia urzeczywistnia to życie ukryte w życiu świeckim. Staje się świecką karmelitanką czynną ale zarazem zanurzoną w nieprzerwanej kontemplacji Miłości Nieskończonej, objawionej w Sercu Pana Jezusa, otwartej na działanie Ducha Świętego, który wprowadza Rozalię w głębie tajemnicy Trójcy Świętej.

Zadziwia i porusza do głębi działanie Boga w tej prostej dziewczynie a także zdumiewające, wierne, niemal ponadludzkie jej otwarcie się na działanie Boga. Poczytuję sobie to za wielką łaskę, że danym mi było wnikać w głębie życia wewnętrznego tej Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny.

Po zakończeniu procesu na szczeblu diecezjalnym przypadło mi w udziale jako vicepostulatorowi

procesu kanonizacyjnego bardziej dokładne i odpowiedzialne zajęcie się postacią tej Służebnicy Bożej. Należy żywić nadzieję, że wyniesienie Rozalii Celakówny do chwały ołtarzy może w sposób znaczący przyczynić się do ożywienia życia sakramentalnego wiernych, a przede wszystkim do ożywienia właściwie pojętego kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa jako **odwzajemnienia niepojętej miłości Boga miłością ze strony człowieka** oraz do głębszego dowartościowania godności człowieka, zwłaszcza człowieka chorego. Rozalia jako pielęgniarka na oddziale wenerycznie chorych dawała heroiczny przykład miłości człowieka cierpiącego. „Dla polskiego narodu, pisze Roman Łobaczewski, który zatracił swój etos pracy, Rozalia pozostanie gwiazdą przewodnią i wzorem pokory, ofiarności i cierpliwości, zwłaszcza dla służby zdrowia i szpitalnictwa, a dla całego świata jest rozpaczkliwym wołaniem o miłość prawdziwą, która nie może stać się sloganem albo filozoficzną rozprawą”².

W niniejszym opracowaniu będziemy czasem korzystać z maszynopisu opracowanego w roku 1962 przez ojców paulinów: o. Sykstusa Szafrança

² R. Łobaczewski, *Rozalia Celakówna, Apostołka Serca Jezusowego, Zarys dziejów duszy, Dzieło osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu*, Kraków 1994.

i o. Zygmunta Dobrzyckiego, noszącego tytuł: *Roza-
lia Celakówna. Pielęgniarka szpitala św. Łazarza w Kra-
kowie* (Zarys biograficzny i dowody wybraństwa).
Władze komunistyczne nie zgodziły się na ukazanie
się tego pisma drukiem, a jak podajemy poniżej pra-
ca ta miała wszelkie zatwierdzenia ze strony zakonu
i diecezji. Oto treść kościelnych pozwoleń:

Ex parte Ordinis
NIHIL OBSTAT
In Claro Monte, die 19 Julii 1962
L. 151/62/G
-/ P. LUDOVICU NOWAK
Prior Generalis
Ordinis S. Pauli I Eremitae

NIHIL OBSTAT
Ks. J. Tomaszewski
Cenzor
Częstochowa, 19 VII 1962 r.
CURIA DIOECESANA
CZĘSTOCHOVIENSIS
Die 19 m. Julii 1962 a.
Nro 3390

IMPRIMATUR
-/ + STEPANUS BAREŁA, EPPUS
Vicarius Generalis
L. s.
Curia Dioecesana Częstochoviensi
-/ Dr Joannes Walicki
Notarius

Korzystając z maszynopisu będziemy stosować skrót: **Maszynopis z roku 1962**. Autorzy maszynopisu³ podają, że „R. Celakówna pozostawiła po sobie sporą spuściznę pisarską, chociaż o niej jako takiej nigdy z pewnością nie pomyślała ani przez chwilę. Tę spuściznę stanowią 1122 strony maszynopisu⁴. Na tak poważną całość złożyły się jej notatki duchowe, sprawozdania z przeżyć wewnętrznych oraz korespondencja. Wykaz tych cennych dla dziedziny mistyki katolickiej pism, przedstawia się następująco:

1. *Notatki i wspomnienia z życia* cz. I-III, razem str. 173.
2. „Listy do kierownika sumienia”, O. Władysław Całka CSsR. str. 224.
3. *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, str. 594.
4. „Odpowiedzi na pytania”, str. 131.

Wszystkie wyżej podane pisma Rozalii Celakówny traktowane jako „źródła” treści maszynopisu, a także niniejszego opracowania ukazały się już drukiem w Wydawnictwie WAM księży jezuitów

³ Tekst maszynopisu otrzymał autor niniejszego opracowania od członków Dzieła osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

⁴ Poza tym, niestety, 745 stron maszynopisu zaginęło podczas okupacji niemieckiej.

w Krakowie w roku 2007 i 2008⁵. W związku z tym wszystkie przypisy zostały dostosowane do pism wydanych drukiem. Poza tym po przeszło 50 latach od ukazania się maszynopisu obecna treść opracowania przyjmie nieco inny układ. Teksty pisane przez samą Rozalię będą dokładniej eksponowane, a pewne treści z uwagi na toczący się proces beatyfikacyjny w Rzymie uzupełnione. Poza tym na końcu będą podane aktualne podziękowania za otrzymane łaski za wstawiennictwem Służebnicy Bożej Rozalii – już z XXI wieku.

Na tym miejscu trzeba jeszcze wspomnieć opracowaną przez wymienionych już autorów, kolejną książkę⁶.

Jak widać z podanego wyżej zestawienia pism Rozalii najwięcej treści zawierają *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, dlatego też zostały wydrukowane w oddzielnym tomie. Są to listy lub inne teksty pisane na polecenie ostatniego spowiednika Rozalii ks. Z.K. Dobrzyckiego – paulina. Pozostałe pisma mieszczą się w kolejnym tomie pod ogólnym

⁵ Zob. przypis nr 1.

⁶ O. Z. Dobrzycki OSPPE, O. S. Szafraniec OSPPE, *Wielkie wezwanie Serca Jezusa do Narodu Polskiego*, Wydawnictwo WAM, Kraków 1995. Wydano na podstawie: *Rozalia Celakówna Apostółka Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa*, Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa, Chicago 1994.

tytułem: *Pisma*. Zawierają one „Notatki i wspomnienia z życia”; „Listy do kierownika sumienia ks. Władysława Całki CSsR” oraz „Odpowiedzi na pytania dla ostatniego kierownika sumienia”.

Na tym miejscu pragnę wyraźnie zauważyć, że Komisja Historyczna procesu kanonizacyjnego Rozalii Celakówny przebadła wszystkie dostępne archiwa i nie znalazła w nich żadnych innych pism Rozalii Celakówny.

Z kolei podam jeszcze informację o powstaniu pism Rozalii Celakówny, które świadczą dobitnie o jej wybraństwie przed Bogiem⁷. Przede wszystkim pisała je na polecenie trzech jej kolejnych kierowników sumienia: O. Henryka Jakubca OP, O. Władysława Całki CSsR i O. Zygmunta Dobrzyckiego OSPPE. Wszyscy oni, zdając sobie sprawę z prawdziwości mistycznych stanów ich penitentki i przewidując przyszły jej proces informacyjny celem wyniesienia jej do chwały ołtarza, pod posłuszeństwem zobowiązywali ją – wbrew jej ogromnej do tego niechęci – pisanie notatek duchowych. Posłuszna, pisała, lecz kilka razy w życiu korzystając z okazji paliła je. Nadto przy sporządzaniu notatek przyświecały i towarzyszyły Rozalii najczystsze

⁷ Podane treści na temat genezy pism zostały zaczerpnięte: *Maszynopis* z roku 1962, s. 64-68.

intencje, najpokorniejsze mniemanie o sobie oraz niezwykle, wynikające z jej pokory – cierpienia.

Do ostatniego spowiednika, odpowiadając na jego pytania, pisze, „notatki pisałam z natchnienia wewnętrznego, a później z polecenia Przew. Ojca Henryka, dominikanina. On mi kazał pisać i pisałam, a później o to mnie nie pytał i ja wszystkie notatki spaliłam. Miałam je napisane dla siebie w tym celu, by się pobudzać do wdzięczności Panu Jezusowi za tyle łask i darów od Niego otrzymanych. Pamięć na otrzymane łaski była dla mnie podporą w ciężkich chwilach życia. Przew. Ojciec Henryk zawsze mi to przypominał, że Pan Jezus daje mi bardzo dużo łask, żebym się przez to mogła do Niego upodobnić, zwłaszcza przez miłość i to ślepe poddanie się Woli Jego Najświętszej, że Pan Jezus chce uświęcić moją duszę”⁸.

⁸ Rozalia Celakówna, *Pisma, Odpowiedzi na pytania*, dla ostatniego kierownika sumienia, s. 320. Odtąd, jak zaznaczyliśmy już, stosujemy skrót: *Odpowiedzi na pytania*.